

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. sausio 16 d.*

„Dempingas — Subsidijos — Jungtinių Valstijų kilmės biodyzelino importas — Priemonių vengimas — Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 13 straipsnis — Reglamento (EB) Nr. 597/2009 23 straipsnis — Nežymiai pakeistas panašus produktas — Teisinis saugumas — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Akivaizdžios vertinimo klaidos — Pareiga motyvuoti — Vienodas požiūris — Gero administravimo principas“

Byloje T-385/11

BP Products North America Inc., įsteigta Neipervilyje, Ilinojuje (Jungtinės Amerikos Valstijos), iš pradžių atstovaujama solisitorės C. Farrar, advokatų H.-J. Prieß, B. Sachs ir M. Schütte, vėliau – C. Farrar, advokatų H.-J. Prieß, M. Schütte ir K. Arend,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J.-P. Hix, padedamo solisitoriaus B. O'Connor ir advokato S. Gubel,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos M. França ir A. Stobiecka-Kuik,

ir

European Biodiesel Board (EBB), atstovaujamos advokatų O. Prost ir M.-S. Dibling,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo iš dalies panaikinti, viena vertus, 2011 m. gegužės 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 443/2011, kuriuo galutinio kompensacinio muito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, taikymas išplečiamas iš Kanados siunčiamam importuojamam biodyzelinui, deklaruotam kaip Kanados kilmės arba ne, ir galutinio kompensacinio muito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009, taikymas išplečiamas importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, ir baigiamas tyrimas dėl iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino (OL L 122, p. 1), ir, kita vertus, 2011 m. gegužės 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 444/2011, kuriuo galutinio antidempingo muito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, taikymas išplečiamas iš Kanados

* Proceso kalba: anglų.

siunčiamam importuojamam biodyzelinui, deklaruotam kaip Kanados kilmės arba ne, galutinio antidempingo muito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009, taikymas išplečiamas importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, ir baigiamas tyrimas dėl iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino (OL L 122, p. 12), kiek šie reglamentai susiję su ieškove,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kuri sudaro teisėja M. E. Martins Ribeiro, einanti kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai F. Dehousse ir M. van der Woude (pranešėjas),

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. gegužės 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 Šis ginčas susijęs su dviem procedūromis dėl priemonių vengimo, kaip jos suprantamos atitinkamai pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 (EB) dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51, klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22, toliau – pagrindinis antidempingo reglamentas) 13 straipsnį ir 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, p. 93, toliau – pagrindinis antisubsidijų reglamentas) 23 straipsnį (toliau abu kartu – pagrindiniai antidempingo ir antisubsidijų reglamentai).
- 2 Pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, „kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių; arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikoma priemonė; arba šių prekių sudėtinėms dalims“. Pagal šią nuostatą „[v]engimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir [Europos Sąjungos] arba individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Bendrijos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiais kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindu, kaip tik antidempingo muito nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal [pagrindinio antidempingo reglamento] 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis“. Pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 ir 3 dalių tekstai yra panašūs, išskyrus reikalavimą įrodyti dempingą, kurį pakeičia reikalavimas įrodyti, kad „importuotas panašus produktas ir (arba) jo dalys dėl subsidijos vis dar gauna naudos“.
- 3 Pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 3 dalies a punkte pažymima, kad praktika, procesas ar veikla, minimi kaip priemonių vengimas, apima, *inter alia*, nežymius nagrinėjamojo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, su kuriais tokios priemonės paprastai nesiejamos, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių.

- 4 Taip pat reikia priminti, kad pagrindinio antidempingo reglamento 1 straipsnio 4 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 2 straipsnio c punkte pažymima, jog taikant šiuos reglamentus „sąvoka „panašus produktas“ yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra, – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas“.

Ginčo aplinkybės

Pirminės procedūros

- 5 2008 m. balandžio 29 d. *European Biodiesel Board (EBB)* Europos Sąjungos didelės dalies biodyzelino gamintojų vardu pateikė Europos Komisijai du skundus prašydama Komisijos pradėti antidempingo ir antisubsidijų procedūras dėl biodyzelio importo iš Jungtinių Valstijų, pagal atitinkamai 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), iš dalies pakeisto (OL L 340, 2005, p. 17), 5 straipsnį (dabar – pagrindinio antidempingo reglamento 5 straipsnis) ir 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 288, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 78) 10 straipsnį (dabar – pagrindinio antisubsidijų reglamento 10 straipsnis).
- 6 Biodyzelinas yra mineralinio dyzelino pakaitalas. Jis parduodamas grynas arba sumaišytas su mineraliniu dyzelinu. Norint aiškiai apibrėžti įvairius biodyzelino mišinių tipus, taikoma tarptautiniu mastu pripažinta sistema – vadinamasis B faktorius, kuriuo bet kuriame biodyzelino mišinyje nurodomas tikslus biodyzelino kiekis. Pavyzdžiui, mišinys, kuriame yra X % biodyzelino, būtų paženklintas BX, o grynas biodyzelinas ženklinamas B100.
- 7 EBB pranešė apie Jungtinėse Valstijose taikomas dideles biodyzelino gamybos subsidijas, konkrečiai, apie Jungtinių Valstijų federalinę 1 JAV dolerio (USD) už gryno biodyzelino galoną biodyzelino mišinyje, naudojamame kaip kuras, mokesčio kredito schemą. EBB mano, kad dėl šių subsidijų buvo dirbtinai padidintas Jungtinių Valstijų kilmės biodyzelino importas į Sąjungą. EBB nurodė, kad norėdami gauti kuo daugiau subsidijų Šiaurės Amerikos gamintojai dažnai į 99,9 % gryno biodyzelino (toliau – mišinys B99,9) mišinį įmaišydavo minimalų kiekį, t. y. 0,1 % ar mažiau, mineralinio dyzelino. Taigi importas iš Jungtinių Valstijų, dėl kurio EBB pateikė skundus, buvo susijęs su mišiniais B99,9.
- 8 EBB mano, kad šis produktas buvo importuojamas dempingo kaina, todėl buvo daroma žala Sąjungos biodyzelino gamintojams, nes Šiaurės Amerikos mišiniai B99,9 tiesiogiai konkuruoja su Sąjungoje pagamintu biodyzelinu. Iš bylos medžiagos matyti, kad atitinkama Europos pramonė daugiausia gamina gryną biodyzeliną (B100).
- 9 EBB savo skunduose pažymi, kad galutinis produktas, šiuo atveju kuras, skirtas Jungtinių Valstijų vartotojams, dažniausiai yra mišinys B20. O pagal Sąjungoje taikomus teisės aktus vartotojams leidžiama pardavinėti tik mišinius B5 ir B7.
- 10 2008 m. birželio 13 d. *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* paskelbtu pranešimu Komisija dėl Jungtinių Valstijų kilmės biodyzelio importo pradėjo antidempingo procedūrą (OL C 147, p. 5) ir antisubsidijų procedūrą (OL C 147, p. 10) (toliau abi kartu – pirminis tyrimas).
- 11 Pirminis tyrimas buvo pradėtas „dėl Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės riebalų rūgščių monoalkilesterių ir (arba) parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės (dažniausiai vadinamų „biodyzelinu“), tiek gryną, tiek mišinio pavidalo, dažniausiai,

bet ne visuomet naudojamų kaip atsinaujinantis kuras <...>, kurio KN kodai paprastai yra 38249091, ex38249097, ex27101941, ex15162098, ex15180091 ir ex15180099“. Atliekant tyrimą buvo nagrinėjamas 2007 m. balandžio 1 d.–2008 m. kovo 31 d. laikotarpis (toliau – pirminio tyrimo laikotarpis).

- 12 2009 m. kovo 11 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 193/2009, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 67, p. 22, toliau – laikinasis antidempingo reglamentas), ir Reglamentą (EB) Nr. 194/2009, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui nustatomas laikinasis kompensacinis muitas (OL L 67, p. 50, toliau – laikinasis antisubsidijų reglamentas). Toliau šie du reglamentai kartu bus vadinami laikinisiais reglamentais, o jais nustatomi muitai – laikinisiais muitais.
- 13 Laikinuosiuose reglamentuose dėl nagrinėjamų produktų Komisija nurodė, kad „[s]iekiant nustatyti produktus, kuriuos ketinta nagrinėti atliekant tyrimą, turėjo būti patikslinta pranešime apie inicijavimą <...> pateikta nagrinėjamojo produkto apibrėžtis“ (laikinojo antidempingo reglamento 23 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 25 konstatuojamoji dalis).
- 14 Komisija taip nurodė prieš tai pažymėjusi, kad mišiniai, kurių sudėtyje esančio biodyzelino koncentracija sudaro 20 % arba mažiau (toliau – mišiniai ? B20), daugiausia B20 mišiniai, taip pat B6, B5 ir B2 mišiniai buvo skirti tiesiogiai vartoti Jungtinėse Valstijose. Komisija nustatė, kad Jungtinėse Valstijose visi dyzeliniai varikliai gali veikti naudodami mišinius ? B20 ir tai nenutraukia automobilių gamintojų teikiamos garantijos galiojimo (laikinojo antidempingo reglamento 24 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 26 konstatuojamoji dalis).
- 15 Taigi, „kad būtų aiškiai atskirti įvairūs mišinių tipai, kuriuos galima rasti JAV rinkoje“, Komisija nusprendė, jog pirminiame tyrime nagrinėjamą produktą reikėtų apibrėžti kaip gryną biodyzeliną arba mišinį, kuriame biodyzelinas sudaro daugiau nei 20 % masės (toliau – mišiniai > B20) (laikinojo antidempingo reglamento 26 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 28 konstatuojamoji dalis).
- 16 Apibrėžusi nagrinėjamą produktą Komisija laikinuosiuose reglamentuose taip pat pažymėjo, jog „nustatyta, kad šiame tyrime nagrinėjamas visų rūšių biodyzelinas ir biodyzelinas mišiniuose, nepaisant galimų gamybai naudotos žaliavos ar gamybos procesų skirtumų, pasižymi tomis pačiomis arba labai panašiomis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis, be to, naudojamas tai pačiai paskirčiai“ ir kad „dėl galimų nagrinėjamojo produkto nuokrypių pagrindinė apibrėžtis, savybės ar įvairių šalių šio produkto suvokimas nesikeičia“ (laikinojo antidempingo reglamento 27 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 29 konstatuojamoji dalis).
- 17 Dėl panašaus produkto apibrėžimo pagal pagrindinio antidempingo reglamento 1 straipsnio 4 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 2 straipsnio c punktą Komisija nurodė, kad „JAV gaminami ir vidaus rinkoje parduodami produktai pasižymi tomis pačiomis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis, be to, naudojami tai pačiai paskirčiai, kaip į [Sąjungą] iš JAV eksportuojami produktai“ ir kad [Europos] gamintojų gaminami ir [Sąjungos] rinkoje parduodami produktai pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis, be to, naudojami tai pačiai paskirčiai, kaip iš nagrinėjamąsios šalies į [Sąjungą] eksportuojami produktai“ (laikinojo antidempingo reglamento 29 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 31 konstatuojamoji dalis). Komisija taip pat nurodė, kad „įvairių tipų JAV gaminamą ir į [Sąjungą] eksportuojamą nagrinėjamą produktą galima sukeisti su [Europos] biodyzelino gamintojų [Sąjungoje] gaminamu ir parduodamu produktu“ (laikinojo antidempingo reglamento 31 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 33 konstatuojamoji dalis).
- 18 Komisija, priimdama laikinuosius reglamentas, taikė pagrindinio antidempingo reglamento 17 straipsnio 1 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 27 straipsnio 1 dalyje numatytą atrankos metodą. Nustatydama taikytinus laikinų antidempingo muitų dydžius Komisija išskyrė tris įmonių kategorijas.

- 19 Prie pirmosios kategorijos buvo priskirtos atrinktos ir bendradarbiavusios įmonės. Komisija atskirai apskaičiavo kiekvienos šių abiejų laikinųjų reglamentų 1 straipsnyje nurodytų įmonių dempingo skirtumą, subsidijų dydį ir žalą ir nustatė individualiai taikomus muitus (laikinojo antidempingo reglamento 55 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 158 konstatuojamoji dalis).
- 20 Prie antrosios kategorijos buvo priskirtos bendradarbiavusios, tačiau neatrinktos įmonės. Šios įmonės buvo išvardytos prie laikinųjų reglamentų pridėtame priede. Šių įmonių dempingo, subsidijų ir žalos skirtumai atitiko atrinktų įmonių apskaičiuotus svertinio vidurkio skirtumus (laikinojo antidempingo reglamento 56 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 159 konstatuojamoji dalis).
- 21 Trečioji kategorija apėmė visas kitas įmones, kurioms buvo nustatyti likutiniai muitų dydžiai. Norėdama nustatyti šių bendrovių dempingo skirtumus, subsidijų ir žalos lygį, Komisija pirmiausia nustatė bendrą ūkio subjektų bendradarbiavimo per pirminį tyrimą lygį. Tam ji palygino visą bendradarbiavusių gamintojų nagrinėjamo produkto eksporto kiekį su visu šio produkto eksporto iš Jungtinių Valstijų kiekiu, apskaičiuotu pagal JAV statistinius eksporto duomenis. Nustatytas aukštas 81 % bendradarbiavimo lygis. Remdamasi šiuo pagrindu, Komisija nusprendė, kad šioms įmonėms tikslinga nustatyti didžiausią atrinktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumą, subsidijų ir žalos lygį (laikinojo antidempingo reglamento 57 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 160 konstatuojamoji dalis).
- 22 Vadovaujantis mažesniojo muto taisykle taikytini laikinieji antidempingo muitai visoms trims įmonių kategorijoms buvo nustatyti tokio dydžio, kuris prilygtų mažesniai iš dempingo ir subsidijos arba žalos skirtumų (laikinojo antidempingo reglamento 166 konstatuojamoji dalis ir laikinojo antisubsidijų reglamento 271 konstatuojamoji dalis). Antidempingo muitai kartu su kompensaciniais muitais buvo taikomi tik tais atvejais, kai tai buvo būtina žalai pašalinti (laikinojo antidempingo reglamento 167 konstatuojamoji dalis).
- 23 Laikinieji antidempingo muitai mišiniams > B20 šiuo atveju buvo nustatyti proporcingai biodyzelino kiekiui šiuose mišiniuose (laikinojo antidempingo reglamento 169 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnio 2 dalies paskutinė pastraipa ir laikinojo antisubsidijų reglamento 273 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnio 2 dalies paskutinė pastraipa).
- 24 2009 m. liepos 7 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 598/2009, kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir laikinojo muto, nustatyto importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, galutinis surinkimas (OL L 179, p. 1, toliau – pirminis antisubsidijų reglamentas), ir Reglamentą (EB) Nr. 599/2009, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muto, nustatyto importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, galutinį surinkimą (OL L 179, p. 26, toliau – pirminis antidempingo reglamentas). Šie du reglamentai toliau kartu bus vadinami pirminiais reglamentais, o juose nustatyti galutiniai muitai – pirminiais muitais.
- 25 Laikinuosiuose reglamentuose Komisijos pateiktos nagrinėjamojo produkto ir į šį produktą panašaus produkto apibrėžtys išliko nepakitusios ir pirminiuose reglamentuose. Šiuo klausimu Taryba pažymėjo, kad „atlikus tyrimą paaiškėjo, kad B20 [mišiniai] ir galbūt mažesnės koncentracijos mišiniai iš tiesų buvo tiesiogiai parduodami Jungtinių Valstijų vartotojams“ ir kad „maišymo ir vartojimo produktų rinkos yra atskiros rinkos, kurių pirkėjai skirtingi: pirmoje rinkoje biodyzelinas ir biodyzelino mišiniai skirti toliau maišyti ir tai atlieka prekybininkai ir maišytojai, o antroje rinkoje mišiniai skirti platinti, t. y. skirti vartotojams“. Tarybos nuomone, „nustačius nagrinėjamojo produkto ribą per B20 buvo galima aiškiai atskirti produktus, rinkas ir skirtingas šalis [Jungtinėse Valstijose] ir išvengti painiavos“ (pirminio antidempingo reglamento 33 konstatuojamoji dalis ir pirminio antisubsidijų reglamento 34 konstatuojamoji dalis).
- 26 Pirminių muitų dydžiai buvo nustatyti atskirai trims įmonių kategorijoms, nurodytoms šio sprendimo 19–21 punktuose. Kaip matyti iš pirminių reglamentų 8–12 konstatuojamųjų dalių, Taryba prie antros kategorijos priskyrė tam tikrus ūkio subjektus, kurie nebuvo žinomi pradedant pirminį

tyrimą ir kurie buvo nustatyti priėmus laikinuosius reglamentus. Pirminiai antidempingo muitai buvo nuo 0 iki 198 EUR už biodyzelino toną, o pirminiai kompensaciniai muitai – nuo 211,2 iki 237 EUR už biodyzelino toną. Pagal abiejų pirminių reglamentų 1 straipsnio 2 dalį muitai už mišinius > B20 buvo nustatyti proporcingai biodyzelino kiekiui šiuose mišiniuose.

- 27 Pirminiai reglamentai įsigaliojo kitą dieną po jų paskelbimo 2009 m. liepos 10 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Procedūros dėl priemonių vengimo

- 28 2010 m. birželio 30 d. EBB pateikė Komisijai skundą prašydama pradėti dvi procedūras dėl priemonių vengimo, remiantis atitinkamai pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 3 dalimi ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 4 dalimi.
- 29 EBB skunde nurodė du pirminių muitų vengimo būdus, t. y., pirma, siunčiant nagrinėjamą produktą per Kanadą ir Singapūrą, ir antra, importuojant Jungtinių Valstijų kilmės biodyzelino mišinius > B20.
- 30 Remdamasi EBB skundu 2010 m. rugpjūčio 11 d. Komisija pradėjo dvi procedūras dėl priemonių vengimo, pirma, priėmė Reglamentą (ES) Nr. 720/2010, kuriuo inicijuojamas tyrimas dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų Tarybos reglamentu (EB) Nr. 599/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, vengimo importuojant iš Kanados ir Singapūro siunčiamą biodyzeliną, deklaruojant kaip Kanados ir Singapūro kilmės arba nedeklaruojant, ir importuojant Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės dyzeliną kaip mišinį, kurio sudėtyje yra 20 % masės arba mažiau biodyzelino, ir nustatomas reikalavimas registruoti tokį importą (OL L 211, p. 1), ir antra, Reglamentą (ES) Nr. 721/2010, kuriuo inicijuojamas tyrimas dėl galimo kompensacinių priemonių, nustatytų Tarybos reglamentu (EB) Nr. 598/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, vengimo importuojant iš Kanados ir Singapūro siunčiamą biodyzeliną, deklaruojant kaip Kanados ir Singapūro kilmės arba nedeklaruojant, ir importuojant Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės dyzeliną kaip mišinį, kurio sudėtyje yra 20 % masės arba mažiau biodyzelino, ir nustatomas reikalavimas registruoti tokį importą (OL L 211, p. 6). Šiais reglamentais pradėtos procedūros abi kartu toliau bus vadinamos procedūromis dėl priemonių vengimo.
- 31 Pagal Reglamento Nr. 720/2010 ir Reglamento Nr. 721/2010 2 straipsnį valstybių narių muitinėms nurodoma imtis reikiamų veiksmų, kad nuo šių reglamentų įsigaliojimo, t. y. 2010 m. rugpjūčio 13 d., būtų registruojamas produkto, dėl kurio pradėtos procedūros dėl priemonių vengimo, importas į Sąjungą.
- 32 Tyrimas dėl priemonių vengimo apėmė laikotarpį nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. birželio 30 d. (toliau – priemonių vengimo tiriamasis laikotarpis).
- 33 Ieškovė *BP Products North America Inc.*, kuri priemonių vengimo tiriamuoju laikotarpiu iš Jungtinių Valstijų į Sąjungą eksportavo mažesnės nei 15 % biodyzelino koncentracijos mišinius (toliau – mišiniai < B15), konkrečiai mišinius nuo B10,1 iki B14,8, bendradarbiavo su Komisija suteikdama jai informacijos apie savo veiklą. Ieškovė į eksportuotojams pateiktą klausimyną atsakė 2010 m. rugsėjo 21 d. Su ja susijusi importuotoja *BP France SA* kartu su kitomis importuojančiomis BP grupės bendrovėmis į importuotojams skirtą klausimyną atsakė 2010 m. gruodžio 22 d. Ieškovės patalpose 2010 m. gruodžio 7 ir 8 d. ir Jungtinėje Karalystėje 2011 m. vasario 1 d. buvo atlikti patikrinimai. 2011 m. kovo 28 d. ieškovės valdyba išsiuntė Komisijai memorandumą dėl jos 2011 m. kovo 16 d. atsiųstų informacinių dokumentų.
- 34 2011 m. gegužės 5 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 443/2011 kuriuo galutinio kompensacinio muto, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, taikymas išplečiamas iš Kanados siunčiamam importuojamam

biodyzelinui, deklaruotam kaip Kanados kilmės arba ne, ir galutinio kompensacinio muto, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009, taikymas išplečiamas importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, ir baigiamas tyrimas dėl iš Singapūro siunčiamo importuojamo dyzelino (OL L 122, p. 1, toliau – ginčijamas antisubsidijų reglamentas). Tą pačią dieną Taryba priėmė ir Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 444/2011, kuriuo galutinio antidempingo muto, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, taikymas išplečiamas iš Kanados siunčiamam importuojamam biodyzelinui, deklaruotam kaip Kanados kilmės arba ne, galutinio antidempingo muto, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009, taikymas išplečiamas importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, ir baigiamas tyrimas dėl iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino (OL L 122, p. 12, toliau – ginčijamas antidempingo reglamentas). Abu šie reglamentai kartu toliau bus vadinami ginčijamais reglamentais.

- 35 Dėl Jungtinių Valstijų kilmės mišinių $\leq$ B20 importo Taryba ginčijamuose reglamentuose visų pirma nurodė, kad 5 Šiaurės Amerikos biodyzelino gamintojai, įskaitant ir ieškovę, bendradarbiavo per procedūras dėl priemonių vengimo ir kad iš šių 5 bendrovių tik ieškovė priemonių vengimo tiriamuoju laikotarpiu iš Jungtinių Valstijų į Sąjungą eksportavo mišinius $\leq$ B20 (skundžiamo antisubsidijų reglamento 52 ir 54 konstatuojamosios dalys ir skundžiamo antidempingo reglamento 57 ir 59 konstatuojamosios dalys). Taryba pažymėjo, kad ieškovė nebendradarbiavo per pirminį tyrimą, nes savo veiklą biodyzelino srityje ji pradėjo tik 2009 m. pradžioje, o šį produktą į Sąjungą pradėjo eksportuoti tik 2009 m. gruodžio mėn., t. y. po to, kai buvo nustatyti pirminiai muitai. (skundžiamo antisubsidijų reglamento 62 konstatuojamoji dalis ir skundžiamo antidempingo reglamento 67 konstatuojamoji dalis).
- 36 Taryba nurodė, kad Sąjungoje (Jungtinėje Karalystėje, Prancūzijoje ir Nyderlanduose) ieškovė pardavinėjo mišinius, kuriuose biodyzelinas sudarė 15 % arba mažiau masės, ir kad visais atvejais produktas buvo toliau maišomas laikantis tam tikrose valstybėse narėse galiojančių teisės aktų (skundžiamo antisubsidijų reglamento 63 konstatuojamoji dalis ir skundžiamo antidempingo reglamento 68 konstatuojamoji dalis). Taryba taip pat nurodė, kad ieškovė tvirtino, jog biodyzelino mišiniai $<$ B15 nėra į nagrinėjamąjį produktą panašus produktas (skundžiamo antisubsidijų reglamento 64 konstatuojamoji dalis ir skundžiamo antidempingo reglamento 69 konstatuojamoji dalis).
- 37 Šiuo klausimu Taryba pažymėjo, kad „atliekant [priemonių] vengimo tyrimą siekiama nustatyti, ar naudojant biodyzelino mišinius [$\leq$ B20] buvo vengiama galiojančių priemonių“. Tarybos nuomone, „tikriausiai biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro mažesnę dalį masės, vežimo sąnaudos [buvo] mažesnės“. Tačiau Taryba pažymėjo, kad „mišinių [$>$ B20] gamybos požiūriu mišiniai [$\leq$] B20 faktiškai yra tik skirtingos sudėties mišiniai“. Taryba pridūrė, kad „mišinio sudėties pakeitimas yra paprastas procesas“; iš tikrųjų „mišinio [$\leq$] B20 gamyba laikoma tik nedideliu nagrinėjamojo produkto pakeitimu, nes vienintelis skirtumas yra biodyzelino dalis mišinyje“. Taryba taip pat pažymėjo, „kad ir nagrinėjamas produktas, ir mišiniai [$\leq$] B20 Sąjungoje galiausiai naudojami tais pačiais tikslais“ ir kad „mišiniuose [$\leq$] B20 esančio biodyzelino ir biodyzelino, esančio mišiniuose [$>$] B20, pagrindinės savybės yra tokios pačios“ (ginčijamo antisubsidijų reglamento 65 konstatuojamoji dalis ir ginčijamo antidempingo reglamento 70 konstatuojamoji dalis).
- 38 Taip pat Taryba konstatavo, kad buvo tenkinamos ir kitos pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 3 dalyje numatytos sąlygos, leidžiančios pripažinti priemonių vengimą.
- 39 Pirma, Taryba konstatavo iš Jungtinių Valstijų į Sąjungą importuojamo produkto sudėties pasikeitimą. Šiuo klausimu ji nurodė, kad nors atliekant pirminį tyrimą Sąjungoje buvo nustatytas reikalavimas naudoti mišinius B5, mišinius $\leq$ B20 pradėta eksportuoti tik po to, kai buvo nustatytos pirminės priemonės. Taryba pažymėjo, kad per pirminį tyrimą ir remiantis iš atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų gautais duomenimis per pirminį tyrimą į Sąjungą daugiausia eksportuoti

mišiniai B99,9 (ginčijamo antisubsidijų reglamento 67 konstatuojamoji dalis ir ginčijamo antidempingo reglamento 72 konstatuojamoji dalis). Remdamasi Eurostato duomenimis dėl biodyzelino mišinio, kuriame biodyzelinas sudaro 96,5 % arba daugiau masės, importo į Sąjungą priemonių vengimo tiriamuoju laikotarpiu, Taryba konstatavo, kad Jungtinių Valstijų kilmės mišinių B99,9 eksportas praktiškai buvo nutrūkęs (ginčijamo antisubsidijų reglamento 18, 19 ir 66 konstatuojamosios dalys ir ginčijamo antidempingo reglamento 18, 19 ir 71 konstatuojamosios dalys). Be to, Taryba konstatavo, kad per šį laikotarpį Jungtinės Valstijos deklaravo eksportavusios į Sąjungą 358 291 toną mišinių, kuriuose biodyzelinas sudarė 96,5 % arba mažiau masės (toliau – mišiniai $\leq$ B 96,5), ir kad „didelę dalį“ šio ieškovės eksporto sudarė mišiniai $\leq$ B20 (ginčijamo antisubsidijų reglamento 20, 21, 54, 60 ir 61 konstatuojamosios dalys ir ginčijamo antidempingo reglamento 20, 21, 59, 65 ir 66 konstatuojamosios dalys).

- 40 Antra, Taryba nusprendė, kad nebuvo jokios pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančios ekonominės aplinkybės importuoti mišinius $\leq$ B20, išskyrus vengimą mokėti pirminius muitus (ginčijamo antisubsidijų reglamento 71 konstatuojamoji dalis ir ginčijamo antidempingo reglamento 76 konstatuojamoji dalis).
- 41 Trečia, Taryba nurodė, kad, įvertinus per pirminį tyrimą nustatytą nežalingos kainos lygį, galima teigti, kad iš Jungtinių Valstijų į Sąjungą importuotų mišinių $\leq$ B20 kainos buvo mažesnės ir už pardavimo kainas, ir už rekomendacines kainas. Taryba konstatavo, kad šie mišiniai buvo pradėti importuoti tik nustačius pirmines priemones ir atitinkami kiekiai nebuvo nereikšmingi. Todėl ji nusprendė, kad pirminių muitų poveikis buvo panaikintas kiekio ir kainų požiūriu (ginčijamo antisubsidijų reglamento 72 ir 73 konstatuojamosios dalys ir ginčijamo antidempingo reglamento 77 ir 78 konstatuojamosios dalys).
- 42 Ketvirta, Taryba ginčijamo antisubsidijų reglamento 74 konstatuojamojoje dalyje konstatavo, kad 2010 m. gruodžio mėn. atgaline data vėl pradėta taikyti pagrindinė per pirminį tyrimą nustatyta subsidijų schema. Taryba ginčijamo antidempingo reglamento 79 konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodė, jog buvo nagrinėta, „ar yra įrodymų, kad atsižvelgiant į per pirminį tyrimą nustatytą normaliąją vertę yra vykdomas dempingas“ ir kad buvo konstatuota, jog „palyginus vidutinę svertinę normaliąją vertę ir vidutinę svertinę mišinių $\leq$ B20 eksporto kainą nustatyta, kad eksportuota dempingo kaina“.
- 43 Galiausiai Taryba ginčijamo antisubsidijų reglamento 77 konstatuojamojoje dalyje ir ginčijamo antidempingo reglamento 82 konstatuojamojoje dalyje atmetė ieškovės prašymus atleisti nuo muitų, pateiktus atitinkamai pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 6 dalį ir pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 4 dalį.
- 44 Tokiomis aplinkybėmis Taryba abiejų ginčijamų reglamentų 2 straipsnio 1 dalyje pirminių muitų taikymą išplėtė ir Jungtinių Valstijų kilmės importuojamiems mišiniams $\leq$ B20 (toliau – išplėstas muitų taikymas).
- 45 Išplėstas muitų taikymas, apibrėžtas abiejų pirminių reglamentų 1 straipsnio 2 dalyje (žr. šio sprendimo 26 punktą), apėmė visas tris šio sprendimo 19–21 punktuose nurodytas įmonių kategorijas.
- 46 Pagal abiejų ginčijamų reglamentų 2 straipsnio 2 dalį išplėstas muitų taikymas galiojo atgaline data nuo reikalavimo registruoti mišinių $\leq$ B20 importą, kuris tapo privalomas nuo 2010 m. rugpjūčio 13 d. (žr. šio sprendimo 31 punktą).
- 47 Iš bylos medžiagos matyti, kad trečiosios įmonių kategorijos tarifai ieškovei taikomi atgaline data, t. y. nuo tam tikro importo, įvykdyto iki ginčijamų reglamentų priėmimo, registravimo datos (žr. šio sprendimo 21 punktą).

- 48 2011 m. gegužės 6 d. laišku Komisija atsakė į ieškovės 2011 m. kovo 28 d. memorandumą, minėtą šio sprendimo 33 punkte.
- 49 2011 m. birželio 20 d. laišku ieškovė nurodė Komisijai nepritarianti procedūrų dėl priemonių vengimo baigčiai. Ji taip pat nurodė ketinanti pateikti Bendrajam Teismui ieškinį dėl ginčijamų reglamentų ir pasiūlė Komisijai susitikime aptarti galimybę suteikti jai kaip naujai eksportuotojai arba individualų režimą pagal pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 4 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 20 straipsnį, arba iš dalies atleisti nuo išplėsto muitų, laikytinų per dideliais, taikymo. Šis susitikimas įvyko 2011 m. liepos 15 d. Komisija nepatenkino ieškovės prašymų.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 50 2011 m. liepos 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės pareiškimą, kuriuo ji pareiškė šį ieškinį.
- 51 Atitinkamai 2011 m. spalio 3 d. ir lapkričio 11 d. Teismo kanceliarijai pateiktais aktais Komisija ir EBB paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 52 2011 m. lapkričio 22 d. nutartimi Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas patenkino šį Komisijos prašymą leisti įstoti į bylą.
- 53 2011 m. lapkričio 24 d. laišku taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį Bendrasis Teismas pateikė ieškovei, Tarybai ir Komisijai klausimus raštu ir paprašė į juos atsakyti atitinkamai dublike, triplike ir įstojimo į bylą paaiškinime. Bendrasis Teismas taip pat paprašė Tarybos pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys per nustatytą terminą pateikė savo paaiškinimus ir įvykdė šias proceso organizavimo priemones.
- 54 2012 m. vasario 9 d. nutartimi Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas patenkino EBB prašymą leisti įstoti į bylą.
- 55 2012 m. vasario 13 d. laišku, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį, Bendrasis Teismas pateikė EBB klausimus raštu ir paprašė į juos atsakyti savo įstojimo į bylą paaiškinime. EBB pateikė šį paaiškinimą ir atsakė į klausimus per nustatytą terminą.
- 56 Taryba ir ieškovė atitinkamai 2012 m. kovo 26 d. ir birželio 5 d. pateikė prašymus, kad tam tikra triplike ir ieškovės pastabose dėl EBB įstojimo į bylą paaiškinimo ir jų prieduose pateikta konfidenciali informacija nebūtų perduota EBB. Perduoti jos pateikė nekonfidencialias šių procesinių dokumentų versijas. EBB buvo perduotos tik nekonfidencialios šių aktų versijos. Šiuo klausimu EBB prieštaravimų nepareiškė.
- 57 Kadangi du teisėjai kolegijos nariai negalėjo vykdyti savo pareigų, Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalį vietoj trūkstančių teisėjų į kolegiją paskyrė kitus du teisėjus.
- 58 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė visų šalių raštu atsakyti į tam tikrus klausimus. Bendrasis Teismas taip pat paprašė EBB pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys per nustatytą terminą atsakė į klausimus ir pateikė minėtus dokumentus.
- 59 2013 m. gegužės 14 d. vykstant posėdžiui buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

60 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti abiejų skundžiamų reglamentų 2 straipsnį tiek, kiek jis susijęs su ieškove,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

61 Taryba Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

62 Per posėdį Taryba taip pat prašė, kad ieškinys būtų pripažintas nepriimtinu.

63 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

64 EEB Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. Dėl priimtinumų

65 Nors Taryba nepateikė formalaus prieštaraavimo dėl priimtumo pagal Procedūros reglamento 114 straipsnį, per posėdį ji ginčijo ieškinio priimtumą tvirtindama, kad ginčijami reglamentai nėra konkrečiai susiję su ieškove, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

66 Šiuo atžvilgiu Taryba pažymėjo, kad ieškovė nėra biodyzelino gamintoja, ji tėra tik prekybininkė, prilygintina importuotojai. Taryba šiuo klausimu nurodė, kad ieškovė nei per procedūras dėl priemonių vengimo, nei Bendrajame Teisme netvirtino gaminanti biodyzeliną. Atvirkščiai, savo dubliko 46 punkte ieškovė pripažino, kad nei ji, nei jos dukterinės bendrovės neturi biodyzelino gamyklų. Tačiau pagal 2012 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Würth ir Fasteners (Shenyang) prieš Tarybą* (T-162/09, neskelbiamas Rinkinyje) importuotojų ar prekybininkų, kaip antai ieškovė, situacija skiriasi nuo gamintojų ir reglamentas, kuriuo nustatomi antidempingo ar kompensaciniai muitai, paprastai negali būti laikomas konkrečiai susijęs su pirmaisiais, net jei jie dalyvauja procedūroje, per kurią priimamas šis reglamentas.

67 Atsakydama į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktą klausimą Taryba patikslino, kad per rašytinę procedūrą ji neginčijo ieškinio priimtumo, nes 66 punkte minėtas Sprendimas *Würth ir Fasteners (Shenyang) prieš Tarybą* tuo metu dar nebuvo priimtas. Tačiau Taryba pažymėjo, kad šalies teisė pareikšti ieškinį Bendrajam Teismui yra viešosios tvarkos klausimas ir jį Bendrasis Teismas turi įvertinti savo iniciatyva.

- 68 Per posėdį ieškovė prašė Bendrojo Teismo atmesti Tarybos prieštaravimus dėl ieškinio priimtumo. Ji nurodė, kad buvo ne nagrinėjamų produktų importuotoja, o eksportuotoja, tai Taryba pati pripažino ginčijamo antidempingo reglamento 66 konstatuojamojoje dalyje. Be to, ieškovė pažymėjo, kad negamina nei gryno biodyzelino (B100), nei mišinių B99,9, tačiau kaip perdirbėja ji perka šiuos produktus ir vėliau juos maišo su mineraliniu dyzelinu, kad gautų mažesnės koncentracijos mišinius, šiuos ji eksportuoja. Todėl ieškovė iš dalies yra biodyzelino mišinių gamintoja, iš dalies – eksportuotoja. Ieškovė taip pat pažymėjo, kad dalyvavo procedūrose dėl priemonių vengimo ir tai aiškiai paminėta ginčijamuose reglamentuose. Galiausiai ieškovė nurodė, kad Taryba ieškinio priimtumą užginčijo per vėlai.
- 69 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą: „kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių“.
- 70 Reikia priminti, jog SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje įtvirtinta sąlyga, kad fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl sprendimo, kuris nėra jam skirtas, yra priimtinas, tik jei šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs, lemia viešosios tvarkos išlyga grindžiamą ieškinio nepriimtumo pagrindą, kurį Sąjungos teismai gali nagrinėti bet kuriuo metu ir netgi savo iniciatyva (2001 m. liepos 5 d. Teisingumo Teismo nutarties *Conseil national des professions de l'automobile ir kt. prieš Komisiją*, C-341/00 P, Rink. p. I-5263, 32 punktas ir 2007 m. lapkričio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Komisiją*, C-176/06 P, neskelbiamo Rinkinyje, 18 punktas).
- 71 Iš pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ir pagrindinio antidempingo reglamento 23 straipsnio 1 dalies matyti, kad muitų taikymo srities išplėtimas priemonių vengimo atveju lemia pirminių reglamentų taikymo srities išplėtimą. Taigi reglamentas dėl antidempingo ar kompensacinio maito išplėtimo įmonėms, kurios turi mokėti šį išplėstinio taikymo muitą, turi tą patį teisinį poveikį, kaip ir reglamentas, kuriuo nustatomas galutinis maitas įmonėms, mokačioms tokį muitą (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugsėjo 26 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Büchel prieš Tarybą ir Komisiją*, T-74/97 ir T-75/97, Rink. p. II-3067, 52 punktą).
- 72 Šioje byloje Taryba neginčija, kad ginčijami reglamentai yra konkrečiai susiję su ieškove. Iš tikrųjų valstybių narių muitinės privalo taikyti muitus, kurių taikymas ginčijamais reglamentais buvo išplėstas įtraukiant Jungtinių Valstijų kilmės mišinių ≤ B20 importą, ir šios muitinės neturi jokios diskrecijos šiuo klausimu (šiuo klausimu žr. 1997 m. rugsėjo 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Shanghai Bicycle prieš Tarybą*, T-170/94, Rink. p. II-1383, 41 punktą).
- 73 Dėl konkrečios sąsajos sąlygos reikia priminti, kad nors, atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos kriterijus, antidempingo ir kompensacinius muitus nustatantys reglamentai dėl savo pobūdžio ir taikymo srities yra norminio pobūdžio aktai, nes taikomi visiems suinteresuotiesiems ūkio subjektams, vis dėlto negali būti atmesta galimybė, kad tam tikros šių reglamentų nuostatos gali būti konkrečiai susijusios su tam tikrais ūkio subjektais (1984 m. vasario 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Allied Corporation ir kt. prieš Komisiją*, 239/82 ir 275/82, Rink. p. 1005, 11 punktas, 2000 m. birželio 20 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Euromin prieš Tarybą*, T-597/97, Rink. p. II-2419, 43 punktas ir 2002 m. vasario 28 d. Sprendimo *BSC Footwear Supplies ir kt. prieš Tarybą*, T-598/97, Rink. p. II-1155, 43 punktas).
- 74 Sąjungos teismas yra nusprendęs, kad tam tikros antidempingo ir kompensacinius muitus nustatančių reglamentų nuostatos gali būti konkrečiai susijusios su tais nagrinėjamo produkto gamintojais ir eksportuotojais, kurie, atsižvelgiant į duomenis apie jų komercinę veiklą, kaltinami dempingu. Taip paprastai būna gaminančių ir eksportuojančių įmonių, kurios gali įrodyti buvusios nurodytos Komisijos ir Tarybos aktuose ar įtrauktos į pirminius tyrimus, atveju (šiuo klausimu žr. 73 punkte

minėto Sprendimo *Allied Corporation ir kt. prieš Komisiją* 11 ir 12 punktus; 73 punkte minėto Bendrojo Teismo sprendimo *Euromin prieš Tarybą* 45 punktą ir 2001 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, T-58/99, Rink. p. II-2521, 21 punktą).

- 75 Nagrinėjamu atveju Taryba ginčijamuose reglamentuose pripažino, kad ieškovė turi gamintojo statusą. Iš tikrųjų ginčijamo antisubsidijų reglamento 52 ir 54 konstatuojamosiose dalyse ir ginčijamo antidempingo reglamento 57 ir 59 konstatuojamosiose dalyse Taryba nurodė, kad ieškovė priklausė penkių „JAV biodyzelino arba biodyzelino mišinių gamintojų“, kurie bendradarbiavo per procedūras dėl priemonių vengimo, grupei. Kaip matyti iš dubliko 46 punkto ir ieškovės per posėdį pateiktų paaiškinimų, nei ieškovė, nei jos dukterinės bendrovės negamina nei gryo biodyzelino (B100), nei mišinių B99,9, tačiau jos perka šiuos produktus ir vėliau juos maišo su mineraliniu dyzelinu, kad gautų mažesnės koncentracijos mišinius, ir šiuos eksportuoja. Ieškovė taip pat perka biodyzelino mišinius iš trečiųjų šalių. Todėl reikia konstatuoti, kad ieškovė yra iš dalies biodyzelino mišinių gamintoja ir iš dalies jų eksportuotoja.
- 76 Taip pat reikia pažymėti, kad ieškovės vaidmuo procedūrose dėl priemonių vengimo buvo svarbus. Iš tikrųjų Taryba ginčijamo antisubsidijų reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje ir ginčijamo antidempingo reglamento 57 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad iš 5 bendradarbiavusių Jungtinių Valstijų bendrovių tik ieškovė priemonių vengimo tiriamuoju laikotarpiu iš Jungtinių Valstijų į Sąjungą eksportavo mišinius $\leq$ B20 (žr. šio sprendimo 35 punktą). Ginčijamo antisubsidijų reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje ir ginčijamo antidempingo reglamento 66 konstatuojamojoje dalyje Taryba pripažino, kad ieškovės eksportas sudarė „didelę dalį“ viso Jungtinių Valstijų kilmės mišinio $\leq$ B 96,5 importo per šį laikotarpį. Taryba neginčija, kad ieškovė besąlygiškai bendradarbiavo su institucijomis per procedūras dėl priemonių vengimo ir pateikė duomenis apie savo komercinę veiklą, ir kad į šiuos duomenis buvo atsižvelgta apibrėžiant ginčijamų reglamentų taikymo sritį. Galiausiai reikia pažymėti, kad Taryba ginčijamo antisubsidijų reglamento 77 konstatuojamojoje dalyje ir ginčijamo antidempingo reglamento 82 konstatuojamojoje dalyje aiškiai atmetė ieškovės prašymus atleisti nuo muitų pagal atitinkamai pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 6 dalį ir pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 4 dalį.
- 77 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į teismų praktikoje įtvirtintus ir šio sprendimo 74 punkte nurodytus kriterijus, nekyla abejonių dėl to, kad ginčijami reglamentai yra konkrečiai susiję su ieškove.
- 78 Todėl reikia atmesti Tarybos per posėdį pateiktą prieštaravimą dėl ieškovės teisės pareikšti ieškinį ir prašymą pripažinti ieškinį nepriimtiniu.

2. Dėl esmės

- 79 Grįsdama ieškinį, ieškovė nurodo keturis ieškinio pagrindus. Nurodydama pirmąjį pagrindą ji tvirtina, kad Taryba pažeidė pagrindinius antidempingo ir antisubsidijų reglamentus bei teisinio saugumo principą, taip pat piktnaudžiavo įgaliojimais išplėsdama pirminių muitų taikymą pagal procedūras dėl priemonių vengimo. Antrasis pagrindas sietinas su akivaizdžia klaida vertinant su ieškove susijusias faktines aplinkybes. Trečiasis pagrindas susijęs su motyvavimo pareigos pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas sietinas su diskriminacijos draudimo ir gero administravimo principų pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinių antidempingo ir antisubsidijų reglamentų bei teisinio saugumo principo pažeidimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais per procedūras dėl priemonių vengimo, išplečiant pirminių muitų taikymą

80 Nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą ieškovė ginčija aplinkybę, kad mišiniai ? B20 ir > B20 gali būti laikomi „panašiais nežymiai pakeistais produktais“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį, ir nurodo minėtų reglamentų ir teisinio saugumo principo pažeidimą, taip pat piktnaudžiavimą įgaliojimais.

81 Šį ieškinio pagrindą iš esmės sudaro dvi dalys.

82 Nurodydama pirmą dalį ieškovė pažymi skirtumus tarp mišinių > B20 ir mišinių ? B20, taip pat tai, kad pastarieji nepateko į pirminių reglamentų taikymo sritį.

83 Nurodydama antrą šio pagrindo dalį ieškovė ginčija nagrinėjamo produkto pakeitimų egzistavimą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies a punktą, nes mišiniai ? B20 visada egzistavo ir nebuvo sukurti vien tik siekiant išvengti muitų.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su skirtumais tarp mišinių > B20 ir mišinių ≤ B20 ir su pastarųjų mišinių neįtraukimu į pirminius reglamentus

84 Pirmo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė iš esmės nurodo keturis kaltinimus.

85 Pirmą, ieškovė mano, kad skirtumai tarp mišinių > B20 ir mišinių ≤ B20 neleidžia pastarųjų laikyti „panašiu nežymiai pakeistu produktu“, palyginti su mišiniais > B20, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį.

86 Antrą, ieškovė tvirtina, kad taikomi teisės aktai neleidžia Sąjungos institucijoms išplėsti nagrinėjamo produkto apibrėžties pasinaudojant procedūromis dėl priemonių vengimo antidempingo ar kompensaciniais muštais, juo labiau kad tai, kaip ir šioje byloje, susiję su produktais, kurie aiškiai nepateko į pirminę atitinkamo produkto ar panašaus produkto apibrėžtį. Tokiomis aplinkybėmis pirminių muitų taikymo išplėtimas ieškovės importuojamiems mišiniais ≤ B20 pažeidžia pagrindinius antidempingo ir antisubsidijų reglamentus ir teisinio saugumo principą.

87 Trečią, ieškovė tvirtina, kad Sąjungos institucijos piktnaudžiavo įgaliojimais, kai pirminių muitų taikymą išplėtė pasinaudodamos procedūromis dėl priemonių vengimo, nors turėjo pradėti naują tyrimą dėl mišinių ≤ B20 importo. Ieškovė priduria, kad Komisija turėjo bent pradėti tarpinę peržiūrą pagal pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 3 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 19 straipsnį.

88 Ketvirtą, ieškovė pažymi, kad pirminių muitų taikymo išplėtimas per procedūras dėl priemonių vengimo atėmė iš jos procesines teises, kurios užtikrinamos pagal pagrindinius antidempingo ir antisubsidijų reglamentus. Šiuo klausimu ieškovė dublike nurodo, kad iš jos konkrečiai buvo atimta galimybė gauti individualų tarifą, o Komisijos ginčijamuose reglamentuose pateiktas ir Tarybos patvirtintas dempingo apskaičiavimas buvo per daug supaprastintas. Ji mano, kad Komisija neturėjo pakankamai duomenų apie mišinį ≤ B20, kad galėtų tinkamai įvertinti rinkos sąlygas ir dempingo skirtumą. Atsakydama į EBB įstojimo į bylą paaiškinimus ieškovė tvirtina, kad, pirma, ji netaikė dempingo kainų, o jos gautos subsidijos buvo daug mažesnės už EBB nurodytas sumas, ir antra, žala Sąjungos pramonei nebuvo įvertinta. Per posėdį ieškovė dar kartą nurodė, kad jos importas nepadengė pirminių muitų taisomojo poveikio.

- 89 Taryba, palaikoma Komisijos ir EBB, atmeta ieškovės argumentus.
- 90 Pirmiausia reikia pažymėti, jog ieškovė neginčija, kad Komisija ir Taryba užtikrino jos procesines teises, numatytas pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnyje, kai vyksta procedūros dėl priemonių vengimo. Ketvirtuoju kaltinimu nurodydama procesinių teisių pažeidimą ieškovė iš tikrųjų kritikuoja tai, kad nebuvo pradėta nauja procedūra, pagal kurią jai būtų galima taikyti individualių tarifų, nustatomų tiksliai apskaičiuojant dempingo skirtumą, subsidijas ir atitinkamo importo žalą. Taigi ketvirtasis kaltinimas yra paprasčiausia trečiojo kaltinimo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais, pasekmė.
- 91 Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovės pateikta kritika ketvirtajame kaltinime dėl to, kaip Komisija nustatė dempingą, žalą ir pirminių muitų taisomojo poveikio panaikinimą, buvo išdėstyta tik dublikė, pastabose dėl EBB įstojimo į bylą paaiškinimo ir per posėdį. Kaip ieškovė pati pripažino per posėdį, ieškinyje nekvestionuojami ginčijamuose sprendimuose Tarybos pateikti vertinimai, kad mišiniai ≤ B20 buvo importuojami dempingo kaina, ir panaikino pirminių muitų taisomąjį poveikį. Todėl šie ieškovės argumentai turi būti laikomi nauju ieškinio pagrindu, kuris pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį nepriimtinas dėl pavėluoto pateikimo.
- 92 Dėl kitų trijų kaltinimų reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką prekybos apsaugos priemonių srityje Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos turi išnagrinėti, sudėtingumo (žr. 2004 m. spalio 28 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 48 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Todėl Sąjungos teismo vykdoma kontrolė dėl institucijų atliekamo vertinimo turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar faktai, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, buvo tikslūs, ar vertinant šiuos faktus nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ir ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais (žr. minėto Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 49 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 93 Pirmiausia reikia išnagrinėti pirmą ieškovės kaltinimą. Jei Bendrasis Teismas, atlikęs objektyvią nagrinėjamų mišinių pagrindinių savybių analizę, nuspręstų, kad Sąjungos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nusprendamos, kad ieškovės importuojami mišiniai ? B20 yra nežymus mišinių > B20 pakeitimas, reikėtų pripažinti ieškinį pagrįstu ir nenagrinėti kitų kaltinimų ir ieškinio pagrindų. Tačiau, jei būtų nuspręsta, kad ginčijamuose reglamentuose nebuvo padaryta akivaizdžios vertinimo klaidos, reikėtų dar išnagrinėti, ar Komisija, nepiktnaudžiaudama įgaliojimais ir nepažeisdama pagrindinių antidempingo ir antisubsidijų reglamentų ir teisinio saugumo principo, galėjo dėl ieškovės importo pradėti procedūras dėl priemonių vengimo, nors mišiniai ? B20 aiškiai nepateko į pirminių reglamentų taikymo sritį.
- Dėl mišinių ? B20 ir > B20 pagrindinių savybių
- 94 Ieškovė tvirtina, kad mažesnės koncentracijos biodyzelino mišiniai, konkrečiai mišiniai < B15, kuriuos ji eksportuoja į Sąjungą, priklauso kitai rinkai nei didesnės koncentracijos mišiniai ir yra kitokių savybių. Grįsdama šį teiginį ji pateikia tris grupes argumentų. Pirmoji argumentų grupė susijusi su Jungtinių Valstijų biodyzelino rinkos ypatumais. Antroji argumentų grupė susijusi su objektyviais mišinių skirtumais, atsižvelgiant į biodyzelino koncentraciją juose. Trečioji argumentų grupė susijusi su aplinkybe, kad atsisakydama ieškovę vertinti kaip naują eksportuotoją, kaip ji suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 4 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 20 straipsnį, Komisija tariamai pripažino, jog mišiniai > B20 ir ? B20 yra skirtingi.
- 95 Taryba, palaikoma Komisijos ir EBB, atmeta ieškovės argumentus.

- 96 Atsižvelgiant į didelę Sąjungos institucijų diskreciją prekybos apsaugos priemonių srityje (žr. šio sprendimo 92 punktą), reikia išnagrinėti, ar ieškovė įrodė, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nusprenddama, kad ieškovės eksportuojami mišiniai $\leq$ B20 yra nežymus nagrinėjamo produkto pakeitimas ir kad dėl to šie mišiniai galėjo būti laikomi „panašiu nežymiai pakeistu produktu“, palyginti su mišiniais $>$ B20, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį. Šiuo tikslu Bendrasis Teismas išnagrinęs tris grupes ieškovės argumentų, tačiau ne tokia tvarka, kokia jie buvo pateikti.
- 97 Pirmiausia dėl objektyvių mišinių skirtumų, atsižvelgdama į biodyzelino koncentraciją juose, ieškovė tvirtina, kad gazolio pramonėje biodyzelino kiekis lemia, ar biodyzelino mišiniai turi būti klasifikuojami kaip mineraliniai arba naftos produktai, ar kaip cheminiai produktai. Klasifikuojant produktus pagal kombinuotąją nomenklatūrą taip pat atsižvelgiama į mišinių sudėtį ir biodyzelino koncentraciją juose. Pvz., Kombinuotosios nomenklatūros kodas KN 2710, esantis skyriuje apie mineralines alyvas, neapima mišinių $>$ B30. Pati ieškovė savo sutartyse ir sąskaitose vartoja skirtingus pavadinimus, atsižvelgdama į biodyzelino proporcijas.
- 98 Ieškovė taip pat pažymi, kad logistiniu požiūriu 1973 m. lapkričio 2 d. Tarptautinės teršimo iš laivų prevencijos konvencijos (MARPOL) II priede mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 15 % ir daugiau (toliau – mišiniai $\geq$ B15), klasifikuojami kaip cheminiai produktai, kurie, priešingai nei mišiniai $<$ B15, turi būti transportuojami specialiais laivais. Todėl ieškovė mano, kad bent dalis jos eksportuojamų mišinių $\leq$ B20, konkrečiai mišiniai $<$ B15, skiriasi nuo mišinių $>$ B20. Ieškovė taip pat nurodo, kad didesnės biodyzelino koncentracijos mišinių galiojimo terminas yra trumpesnis ir kad dėl to grynas biodyzelinas ir mišiniai B 99,9 turi būti laikomi riebalų rūgščių metilesteriams („fatty acid methyl esters“, toliau – FAME) pritaikytose talpyklose, kurios yra mažesnės ir brangesnės už naudojamas mažesnės koncentracijos mišiniais. Ieškovė priduria, kad, norint gauti mišinius B7 ir B5, būtų paprasčiau skiesti ne didesnės, o mažesnės koncentracijos mišinius.
- 99 Galiausiai ieškovė dublike nurodo, kad didesnės biodyzelino koncentracijos mišinių ir mažesnės biodyzelino koncentracijos mišinių galutinis panaudojimas, galia ir išeiga skiriasi.
- 100 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, pirma, pramonėje taikomas nagrinėjamų produktų komercinis klasifikavimas ir klasifikavimas pagal kombinuotąją nomenklatūrą yra formalūs ir nebūtinai reiškia, kad skirtingai klasifikuojamų produktų pagrindinės savybės yra skirtingos, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 3 dalies a punktą (žr. šio sprendimo 3 punktą). Kaip teisingai nurodė Taryba, esama sukčiavimo atvejų, kai siekiama eksportuoti būtent nežymiai pakeistą produktą, nepatenkantį į kombinuotosios nomenklatūros poziciją, nurodytą nustatant pirminius muitus.
- 101 Antra, reikia pažymėti, kad išskyrus argumentus, susijusius su gabenimo jūra reglamentavimu, ieškovės nurodyti argumentai dėl mišinių skirtumų logistiniu požiūriu nesusiję su konkrečiomis biodyzelino proporcijomis mišiniuose. Šie argumentai patvirtina didelės ir mažos koncentracijos mišinių skirtumus, tačiau neapima pagrindinio klausimo, ar mišinių $\leq$ B20 pagrindinės savybės sutampa su mišinių $>$ B20 pagrindinėmis savybėmis pagal nagrinėjamą antidempingo ir antisubsidijų reglamentavimą.
- 102 Kalbant apie argumentus, susijusius su gabenimo jūra reglamentavimu, reikia pažymėti, kad vienintelis MARPOL konvencijoje numatytas skirtingo mišinių $\geq$ B15 ir $<$ B15 klasifikavimo kriterijus savaime neturi reikšmės mišinių $\leq$ B20 fiziniams, cheminiams ir techniniams komercinio panaudojimo savybėms. Be to, reikia pažymėti, kad pagal nagrinėjamą gabenimo jūra reglamentavimą numatytas skiriamasis kriterijus yra ne 20 % proporcija, kuri yra šio ginčo pagrindas, o 15 % proporcija.
- 103 Trečia, ieškovė visiškai nepaaiškina dublike išdėstyto teiginio, kad didelės ar mažos koncentracijos mišinių nei galia, nei išeiga nesutampa. Dėl mišinių panaudojimo, atsižvelgiant į jų koncentraciją, ieškovė neginčija, kad biodyzelino skiedimo su mineraliniu gazoliu operacijos techniniu požiūriu yra santykinai

paprastos. Ieškovė taip pat neginčija, kad jos eksportuojami mišiniai < B15, kaip ir mišiniai > B20, yra skirti iš naujo maišyti su mineraliniu gazoliu, siekiant pagaminti degalus Sąjungoje. Ar tai būtų mišiniai B99,9, kuriems pirmiausia ir buvo skirti pirminiai muitai, ar ieškovės eksportuojami mišiniai < B15, visi jie turi būti dar perdirbti, kad būtų pasiekta Sąjungoje galutiniams vartotojams parduoti leidžiama mišinių proporcija, t. y. B7 ir B5 (žr. šio sprendimo 36 punktą). Iš to matyti, kad visi importuojami biodyzelino mišiniai dar turi būti transformuojami ir kad jie skirti tai pačiai galutinei paklausai tenkinti, todėl šis importas turėjo žalos tai pačiai Europos pramonei.

104 Dėl Jungtinių Valstijų biodyzelino rinkos ypatumų šalys neginčija, kad visi dyzeliniai varikliai gali veikti naudodami mišinius ? B20 neprarasdami automobilių gamintojų suteikiamos garantijos, todėl šie mišiniai yra tiesiogiai parduodami Jungtinių Valstijų vartotojams (žr. šio sprendimo 14 punktą). Vis dėlto ieškovė nepakankamai paaiškina, kodėl tai turėtų neleisti Tarybai ir Komisijai nuspręsti, kad jos eksportuojami mišiniai ? B20 yra „panašus nežymiai pakeistas produktas“, palyginti su mišiniais > B20. Bet kuriuo atveju ši Jungtinių Valstijų rinkos ypatybė neturi reikšmės Tarybos ginčijamo antisubsidijų reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje ir ginčijamo antidempingo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje padarytai išvadai, kad pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės mišinių > B20 ir mišinių ≤ B20 savybės yra pakankamai panašios, kad jiems būtų taikomos tokios pačios maišymo operacijos siekiant pritaikyti galutinai vartoti Sąjungoje (šio sprendimo 37 punktas).

105 Galiausiai dėl Komisijos atsisakymo vertinti ieškovę kaip naują eksportuotoją, kaip ji suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 4 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 20 straipsnį, nurodytina, kad tai yra teisinis vertinimas, kuris negali turėti reikšmės techninėms išvadoms, padarytoms šio sprendimo 104 punkte. Iš tikrųjų pagal šias nuostatas tyrimas dėl naujo eksportuotojo gali būti pradėtas tik dėl tų ūkio subjektų, kurie pradeda importuoti antidempingo ar antisubsidijų reglamente nurodytą produktą po šių reglamentų priėmimo. Nagrinėjamu atveju mišiniai ≤ B20 nebuvo įtraukti į pirminius reglamentus. Vis dėlto ši aplinkybė nesuteikia jokios informacijos apie tai, ar šie mišiniai galėjo būti laikomi „panašiais nežymiai pakeistais produktais“, palyginti su mišiniais > B20.

106 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog ieškovė neįrodė, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nuspręsdama, kad ieškovės eksportuojami mišiniai ≤ B20 yra nežymus nagrinėjamo produkto pakeitimas ir kad dėl to šie mišiniai galėjo būti laikomi „panašiu nežymiai pakeistu produktu“, palyginti su mišiniais > B2, nes pasižymi „tomis pačiomis pagrindinėmis savybėmis“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies a punktą.

107 Taigi pirmąjį ieškovės kaltinimą reikia atmesti.

– Dėl aiškaus mišinių ? B20 pašalinimo iš pirminių reglamentų taikymo srities

108 Ieškovė nurodo, kad pirminės nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto apibrėžtys turi lemiamą reikšmę, kai norima išsiaiškinti, ar nebuvo vengiama pirminių muitų, todėl šios apibrėžtys turi likti nuoseklios. Procedūros dėl priemonių vengimo ir teisinio saugumo principas neleidžia Sąjungos institucijoms išplėsti pirminės nagrinėjamo produkto apibrėžties, juo labiau kai išplėtimas apimama produktą, kuris aiškiai buvo neįtrauktas į nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto minėtas apibrėžtis. 2008 m. rugsėjo 10 d. Bendrojo Teismo sprendime *JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat prieš Tarybą* (T-348/05, neskelbiamas Rinkinyje) patvirtinami šie principai.

109 Taryba, palaikoma Komisijos ir EBB, ginčija ieškovės argumentus.

110 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalyje numatytos procedūros dėl priemonių vengimo skirtos būtent tiems produktams, kurie nebuvo formaliai įtraukti į pirmines nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto apibrėžtis, tačiau kurie yra „panašūs nežymiai pakeisti

produktai“, nes jų „pagrindinės savybės“ sutampa su patenkančių į pirminę apibrėžtį produktų savybėmis. Išplėsdama pirminių muitų taikymą mišiniams $\leq$ B20 Taryba nepažeidė šiomis nuostatomis siekiamų tikslų.

- 111 Antra, dėl 108 punkte minėto Sprendimo *JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat prieš Tarybą*, priešingai, nei tvirtina ieškovė, jis patvirtina šiuos principus. Iš tikrųjų šis sprendimas susijęs ne su procedūromis dėl priemonių vengimo, o su tarpine peržiūra, numatyta pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 3 dalyje. Per šią peržiūrą Taryba išplėtė pirminę nagrinėjamojo produkto apibrėžtį, kad galėtų taikyti nagrinėtus muitus produktams, kurie kaip sudėtinės dalys sudaro pirminį nagrinėjamąjį produktą. Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba negalėjo keisti pirminės nagrinėjamojo produkto apibrėžties per tarpinę peržiūrą, numatytą pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 3 dalyje, įtraukdama į šią apibrėžtį naujus produktus, kurie nebuvo nurodyti pirminiame reglamente (108 punkte minėto Sprendimo *JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat prieš Tarybą* 61–65 punktai). Tačiau Bendrasis Teismas nurodė, kad Sąjungos institucijos turėjo išnagrinėti, ar nauji produktai, kurie įėjo į nagrinėjamojo produkto sudėtį, galėjo būti laikomi „panašiais nežymiai pakeistais produktais“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį. Teismas nusprendė, kad Taryba negalėjo apeiti pastarojoje nuostatoje nustatytų tyrimo reikalavimų pakeisdama nagrinėjamojo produkto apibrėžtį paprasčiausiai pritaikiusi pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 3 dalį (108 punkte minėto Sprendimo *JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat prieš Tarybą* 66–70 punktai).
- 112 Trečia, dėl aiškaus mišinių $\leq$ B20 neįtraukimo į pirminius reglamentus reikia pažymėti, kad priešingai, nei dublike ir pastabose dėl Komisijos įstojimo į bylą paaiškinimo siūlo ieškovė, šis neįtraukimas nebuvo pagrįstas nei skirtumais tarp fizinių, cheminių ir techninių nagrinėjamųjų mišinių savybių, nei situacija Sąjungoje.
- 113 Kaip nurodyta šio sprendimo 13–15 ir 25 punktuose, mišinių $\leq$ B20 neįtraukimas į pirminių reglamentų taikymo sritį buvo grindžiamas tik Jungtinių Valstijų rinkos ypatumais, kur mišiniai $\leq$ B20, kitaip nei mišiniai $>$ B20, buvo skirti parduoti tiesiogiai vartotojams ir nebuvo eksportuojami. Ši išvada leido Tarybai nustatyti mišinių ribą $>$ B20, kad „būtų aiškiai atskirti produktai, rinkos ir skirtingos šalys [Jungtinėse Valstijose] bei išvengta painiavos“ (pirminio antidempingo reglamento 33 konstatuojamoji dalis ir pirminio antisubsidijų reglamento 34 konstatuojamoji dalis).
- 114 Iš to matyti, kad Sąjungos institucijų pozicija dėl mišinių $\leq$ B20 ir $>$ B20 pagrindinių savybių nebuvo prieštaringa ir kad ieškovės rėmimasis teisinio saugumo principo pažeidimu šioje byloje yra nepagrįstas.
- 115 Taip pat reikia priminti, kad dėl šio sprendimo 104 punkte nurodytų priežasčių Jungtinių Valstijų rinkos ypatumai nebuvo kliūtis Komisijai ir Tarybai nuspręsti, kad ieškovės eksportuojami mišiniai $\leq$ B20 yra į $>$ B20 mišinius „panašūs nežymiai pakeisti produktai“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies a punktą.
- 116 Tokiomis aplinkybėmis mišinių $\leq$ B20 neįtraukimas į pirminius reglamentus dėl Jungtinių Valstijų rinkos ypatumų nedraudžia Komisijai ir Tarybai dėl šių mišinių pradėti procedūrą dėl priemonių vengimo.
- 117 Todėl antrąjį ieškovės kaltinimą reikia atmesti.

– Dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais

- 118 Nurodydama trečiąją kaltinimą ieškovė tvirtina, kad Komisija ir Taryba negalėjo pasinaudoti procedūromis dėl priemonių vengimo, kad išplėstų pirminių muitų taikymą mišinių $\leq$ B20 importui, ir nepiktnaudžiauti įgaliojimais, nes turėjo pradėti naujus tyrimus dėl šio importo pagal pagrindinio antidempingo reglamento 5 straipsnį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 10 straipsnį. Dublike ieškovė priduria, kad Komisija bent jau turėjo savo iniciatyva atlikti tyrimą pagal pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 3 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 19 straipsnį.
- 119 Taryba, palaikoma Komisijos ir EBB, mano, kad ieškovės argumentai yra nepagrįsti. Be to, ieškovės argumentas, kad Komisija turėjo atlikti bent tarpinę peržiūrą, nebuvo nurodytas nei per procedūras dėl priemonių vengimo, nei ieškinyje. Todėl šis argumentas yra nepriimtinas. Bendrasis Teismas paprašė ieškovės savo nuomonę šiuo klausimu išdėstyti per posėdį.
- 120 Reikia priminti, kad teisės aktas tik tada laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei, remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų nei nurodytieji tikslų arba siekiant išvengti Sutartyje numatytos konkrečiomis aplinkybėmis taikytinos procedūros (žr. 1999 m. liepos 8 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Vlaamse Televisie Maatschappij prieš Komisiją*, T-266/97, Rink. p. II-2329, 131 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 121 Šioje byloje, kaip matyti iš šio sprendimo 106 punkto, ieškovė neįrodė, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nusprenddama, kad ieškovės eksportuojami mišiniai $\leq$ B20 yra nežymus nagrinėjamojo produkto pakeitimas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies a punktą. Be to, mišinių $\leq$ B20 neįtraukimas į pirminių reglamentų taikymo sritį nedraudžia Komisijai ir Tarybai pradėti procedūrą dėl priemonių vengimo dėl ieškovės importo (žr. šio sprendimo 116 punktą).
- 122 Iš to matyti, kad Komisija ir Taryba nesiekė išvengti pagrindiniuose antidempingo ir antisubsidijų reglamentuose numatytos konkrečiomis aplinkybėmis taikytinos procedūros.
- 123 Todėl trečiasis kaltinimas turi būti atmestas net nenagrinėjant, ar priimtinas ieškovės argumentas dėl Komisijos pareigos pradėti bent tarpinę peržiūrą, o ne procedūrą dėl priemonių vengimo.
- 124 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškovės pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, susijusią su skirtumais tarp mišinių $>$ B20 ir $\leq$ B20 ir su aiškiu pastarųjų mišinių neįtraukimu į pirminius reglamentus.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su nagrinėjamojo produkto nepakeitimu

- 125 Ieškovė tvirtina, kad mišiniai $\leq$ B20 nebuvo „nežymiai pakeisti“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį bei 3 dalies a punktą, nes jie visada egzistavo ir nebuvo specialiai sukurti siekiant išvengti pirminių muitų.
- 126 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kaip nurodo Taryba, pagal pagrindinių antidempingo ir antisubsidijų reglamentų nuostatas, susijusias su procedūromis dėl priemonių vengimo, nereikalaujama įrodyti, jog „panašūs nežymiai pakeisti produktai“ būtų sukurti būtent tam, kad būtų galima išvengti muitų taikymo.
- 127 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 13–15, 25 ir 39 punktų, mišiniai $\leq$ B20 egzistavo Jungtinių Valstijų rinkoje, tačiau nebuvo eksportuojami į Sąjungą. Tik nustačius pirminius muitus mišiniai $\leq$ B20 buvo pradėti importuoti į Europą. Kadangi šių mišinių ir mišinių $>$ B20 pagrindinės

fizinės, cheminės ir techninės savybės yra labai panašios, o panaudojimas Sąjungoje yra identiškas (žr. šio sprendimo 104 punktą), Taryba ginčijamo antisubsidijų reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje ir ginčijamo antidempingo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje pagrįstai konstatavo, kad ieškovės importuojami mišiniai $\leq$ B20 yra nagrinėjamojo produkto nežymus pakaitimas.

- 128 Kadangi atmetina ir antra pirmojo ieškinio pagrindo dalis, turi būti atmestas ir visas pirmasis ieškinio pagrindas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo akivaizdžiomis su ieškove susijusių faktinių aplinkybių vertinimo klaidomis

- 129 Antrąjį ieškinio pagrindą, kuriame kalbama apie įvairias Tarybos padarytas vertinimo klaidas, sudaro trys dalys.
- 130 Pirmą dalį susijusi su nagrinėjamojo produkto galima reversija ir grindžiama teiginiu, kad mišiniai ? B20 negali būti transformuojami taip, kad po importo vėl taptų mišiniais $>$ B20.
- 131 Nurodydama antrą dalį ieškovė teigia nebuvo su ja susijusio prekybos būdo arba pobūdžio pokyčio, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 3 dalį.
- 132 Nurodydama trečią dalį ieškovė tvirtina, kad Taryba netinkamai įvertino jos pateiktus ekonominius paaiškinimus, susijusius su jos mišinių $<$ B15 importu.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su galimybės transformuoti mišinius ? B20, kad jie vėl taptų mišiniais $>$ B20, nebuvimu

- 133 Ieškovė nurodo, kad mišiniai ? B20 negali būti vėl transformuojami į mišinius $>$ B20, todėl pirminių muitų vengimas realiai neįmanomas. Ginčijamuose reglamentuose įtvirtinta priešinga išvada pagrįsta akivaizdžiomis vertinimo klaidomis.
- 134 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovės argumentus.
- 135 Pirmiausia reikia pažymėti, jog priešingai, nei tvirtina ieškovė, Taryba ginčijamuose reglamentuose netvirtino, kad mišiniai $\leq$ B20 gali būti vėl transformuojami į mišinius $>$ B20.
- 136 Taip pat reikia pažymėti, kad, kaip nurodo Taryba, ieškovė, nurodydama reikalavimą, kad importuotas pakeistas produktas vėl taptų nagrinėjamuoju produktu, prideda naują priemonių vengimo nustatymo kriterijų, kuris nėra numatytas pagrindiniuose antidempingo ir antisubsidijų reglamentuose. Atrodo, ieškovė painioja šiuose reglamentuose numatytus skirtingus vengimo atvejus. Nagrinėjamu atveju tyrimas apėmė, be kita ko, „panašių nežymiai pakeistų produktų“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį bei 3 dalies a punktą, importą. Toks priemonių vengimo atvejis skiriasi nuo vengimo, numatyto pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 2 dalyje, kai nagrinėjamas produktas importuojamas atskiromis sudedamosiomis dalimis, kad vėliau jį būtų galima iš naujo surinkti Sąjungoje, taip išvengiant muitų, nustatytų surinktą produktui, mokėjimo.
- 137 Galiausiai, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 104 punkte, ieškovės importuoti mišiniai $\leq$ B20 ir mišiniai $>$ B20 pasižymi labai panašiomis pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis ir identišku panaudojimu Sąjungoje. Šių išvadų pakanka norint konstatuoti, kad šie mišiniai yra „panašūs nežymiai pakeisti produktai“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 dalį bei 3 dalies a punktą.

138 Todėl antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su prekybos pokyčio nebuvimu

139 Ieškovė tvirtina, kad nebuvo su ja susijusio prekybos būdo arba pobūdžio pokyčio. Iš tikrųjų nei pasikeitė jos elgesys, nei ji nustojo importuoti produktus, kuriems buvo taikomi pirminiai muitai, nes iki pirminių reglamentų priėmimo ji tokių produktų neimportavo. Todėl ji negali būti kaltinama priemonių, kurios jai nebuvo taikomos, vengimu.

140 Taryba nesutinka su ieškovės argumentais.

141 Reikia pažymėti, kad priešingai, nei tvirtina ieškovė, norint pripažinti, jog pakito prekybos būdas arba pobūdis, pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 3 dalyje nereikalaujama, kad įmonės, kurioms taikoma procedūra dėl priemonių vengimo, prieš tai būtų importavusios pirminiais muitais apmokestinamus produktus. Tokia sąlyga pastebimai ir nepagrįstai apribotų procedūrų dėl priemonių vengimo taikymo galimybes.

142 Iš tikrųjų šiomis procedūromis siekiama apsaugoti Bendrijos pramonę nuo tam tikro importo, nesvarbu, kokios įmonės jį vykdo. Nagrinėjama byla susijusi su „panašių nežymiai pakeistų produktų“ importu. Taigi, tai pakaitalų importas; siekiant išvengti pirminių muitų, tokie produktai visuomet importuojami dempingo kaina arba yra subsidijuojami, todėl jie daro žalą Sąjungos pramonei arba panaikina pirminių muitų taisomąjį poveikį. Norėdamos konstatuoti prekybos būdo ar pobūdžio pokytį institucijos gali tik nustatyti pakaitalo importo išaugimą, palyginti su pirminiais muitais apmokestinamu produktų importu, o tai, ar naują importą vykdo įmonės, kurioms jau buvo taikomi pirminiai muitai, nėra svarbu.

143 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad produkto, kuris buvo apmokestintas pirminiais muitais, importas praktiškai buvo nutrauktas ir tuo pačiu metu prasidėjo Jungtinių Valstijų kilmės mišinių $\leq$ B20 eksportas į Sąjungą.

144 Tokiomis aplinkybėmis Komisija ir Taryba pagrįstai nusprendė, kad pasikeitė prekybos tarp Jungtinių Valstijų ir Sąjungos būdas arba pobūdis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 3 dalį.

145 Todėl antrojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su ieškovės pateiktų ekonominių paaiškinimų vertinimu

146 Ieškovė tvirtina, kad Taryba padarė akivaizdžią teisės klaidą konstatuodama, kad, kiek tai susiję su ieškove, nebuvo kitų pakankamų ekonominių motyvų ieškovei pradėti mišinių $<$ B15 eksportą, kaip tik siekis išvengti pirminių muitų.

147 Šiuo klausimu ieškovė primena, kad savo veiklą biodyzelino sektoriuje pradėjo tik 2009 m. siekdama sustiprinti BP grupės veiklą, ir nurodo, kad importuoti į Sąjungą mišinius $<$ B15 ji nusprendė dėl ekonominių priežasčių. Ieškovė nurodo, kad šių rūšių mišiniai jai leido, pirma, išvengti mažesnių ir brangesnių specialių laivų, kurie, remiantis MARPOL, privalomi norint jūra gabenti mišinius $\geq$ B15 (žr. šio sprendimo 98 punktą) ir gabenti mišinius paprastais, jai priklausančiais ar pagal ilgalaikio frachto sutartis naudojamais laivais. Antra, šiuos mišinius buvo paprasčiau laikyti nespecialiose FAME talpyklose Amsterdamo–Roterdamo–Antverpeno muitinės zonoje (toliau – ARA zona), kuriose ji laikė gazolio produkcijos perteklių, skirtą mišinių B7 ir B5 gamybai. Trečia, ieškovė pažymi, kad *BP France* terminalas Frontinjane, Pietų Prancūzijoje, per kurį ji eksportavo „didelį kiekį“ biodyzelino, negalėjo priimti specialių laivų, kuriais turėjo būti transportuojami mišiniai $\geq$ B15. Per posėdį ieškovė ypač

pabrėžė pastarąjį argumentą ir paaiškino, kad Pietų Prancūzijoje buvo didelė mišinių B7 ir B5 paklausa ir kad ji Frontinjano terminale skiedė Jungtinių Valstijų kilmės mišinius < B15 su pertekliniu gazoliu iš ARA zonos.

148 Taryba, palaikoma Komisijos ir EBB, atmetė ieškovės argumentus.

149 Pirmiausia reikia pažymėti, kad norėdama pagrįsti mišinių < B15 į Sąjungą importą ieškovė iš esmės nurodo logistinio pobūdžio priežastis. Nors šie logistinio pobūdžio argumentai gali turėti įtakos priimant sprendimą dėl užsiėmimo konkrečia ūkine veikla, vien tik jų nepakanka tokiame sprendime pagrįsti. Ūkinė veikla paprastai pradedama tik atlikus pelningumo analizę. Atliekant tokią analizę, galimybė išvengti didelių (tai neginčijama) pirminių muitų gali būti svarbesnis ekonominis veiksnys nei logistinio pobūdžio argumentai.

150 Visų pirma šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ieškovė neginčijo Tarybos išvados, jog nenaudojant specialių laivų, reikalingų mišiniams $\geq$ B15 gabenti, sutaupoma tik 2,3 % pirminių muitus atitinkančios sumos, kurios ieškovė išvengė priemonių vengimo tiriamuoju laikotarpiu. Tokiomis aplinkybėmis Taryba pagrįstai neatsižvelgė į ieškovės nurodytus ekonominius paaiškinimus, susijusius su nespecializuotų laivų pasirinkimu biodyzelino mišiniams gabenti jūra.

151 Antra, dėl sunkumų laikyti mišinius B100 ir B99,9 ARA zonos talpyklose, dėl mineralinio gazolio pertekliaus šioje zonoje ir dėl ribotų techninių Frontinjano terminalo galimybių reikia konstatuoti, kad ieškovės paaiškinimai nelabai įtikinami. Bet kuriuo atveju ieškovė nepateikė jokių konkrečių įrodymų, kurie leistų suprasti šių operacijų naudą. Be to, ieškovė nepateikia jokių duomenų, kurie rodytų tokių mišinių paklausą Pietų Prancūzijoje. Taip pat reikia pažymėti, kad šis argumentas buvo pateiktas tik per posėdį. Be kita ko, painus ir nepagrįstas ieškovės teiginys dėl biodyzelino paklausos Pietų Prancūzijoje neatitinka konkrečių Komisijos ir Tarybos pateiktų duomenų. Remiantis šiais duomenimis po pirminių muitų nustatymo mišinių > B20 importas praktiškai nutrūko, o tuo metu kaip tik prasidėjo mišinių $\leq$ B20 importas (žr. šio sprendimo 39 punktą). Taip pat neginčijama, kad pirminių muitų dydis buvo vertinamas kaip santykinai didelis, todėl ekonominiu požiūriu tapo patrauklus pakaitalų, kaip antai mišinių $\leq$ B20, importas.

152 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, jog Taryba pagrįstai nusprendė, jog nebuvo kitų pakankamų ekonominių motyvų ieškovei pradėti mišinių < B15 eksportą, kaip tik siekis išvengti pirminių muitų.

153 Kadangi atmestina ir antrojo ieškinio pagrindo trečia dalis, reikia atmesti ir visą antrąjį pagrindą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti nesilaikymu

154 Ieškovė tvirtina, kad pirminių muitų taikymo išplėtimo motyvai ginčijamuose reglamentuose nepakankami. Ieškovė mano, kad Taryba turėjo pateikti išsamesnį paaiškinimą atsižvelgdama į didelį šio išplėtimo poveikį ieškovei.

155 Šiuo klausimu ieškovė pirmiausia tvirtina, jog Taryba neatsakė nei į jos nurodytus argumentus, kad po importo mišiniai ? B20 negalėjo būti vėl perdirbti į didesnės koncentracijos mišinius, nei į argumentą, kad ji negalėjo vengti priemonių, kurios nuo pat pradžių nebuvo jai taikomos. Antra, ieškovė mano, kad Taryba iš karto nusprendė, jog vienintelis mišinių $\leq$ B20 eksporto ekonominis pagrindimas buvo Jungtinių Valstijų subsidijos ir noras išvengti pirminių muitų. Trečia, ieškovė tvirtina, kad Taryba nepaaiškino, kaip ji galėjo išplėsti nagrinėjamų priemonių taikymą mišiniams ? B20, nors šie mišiniai per pirminį tyrimą aiškiai nebuvo įtraukti į nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto apibrėžtis. Ketvirta, ieškovė per posėdį pridūrė, kad ginčijamo antidempingo reglamento 79 konstatuojamojoje dalyje nepatikslinama, kaip per procedūras dėl priemonių vengimo buvo nustatytas importo dempingo

kaina egzistavimas. Ieškovė mano, kad iš Tarybos ir Komisijos Bendrajame Teisme pateiktų paaiškinimų matyti, jog Komisija rėmėsi ūkio subjektų per pirminį tyrimą pateiktais duomenimis apie mišinius $\leq$ B20 ir pradžioje nustatyta mišinių $>$ B20 normaliąja verte, pakoreguota mišiniams $\leq$ B20.

156 Taryba nesutinka su ieškovės argumentais.

157 Reikia priminti, kad Sąjungos institucijų akto motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys žinotų tokio sprendimo priėmimo priežastis ir galėtų ginti savo teises, o teismas galėtų vykdyti kontrolę (2005 m. rugsėjo 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Common Market Fertilizers prieš Komisiją*, T-134/03 ir T-135/03, Rink. p. II-3923, 156 punktas). Nustatant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir į jų kontekstą bei į visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (šiuo klausimu žr. 1996 m. vasario 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-56/93, Rink. p. I-723, 86 punktą ir 1997 m. lapkričio 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Kaysersberg prieš Komisiją*, T-290/94, Rink. p. II-2137, 150 punktą).

158 Šioje byloje Taryba laikėsi šių principų dėl toliau pateikiamų priežasčių.

159 Visų pirma dėl aiškių atsakymų į tam tikrus ieškovės nurodytus argumentus nepateikimo ginčijamuose reglamentuose reikia priminti, kad reglamente, kuriuo nustatomi antidempingo ar kompensaciniai muitai, motyvai turi būti nurodyti tik dėl visumos faktinių ir teisinių aplinkybių, kurios buvo svarbios atliekant jame pateiktą vertinimą (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 13 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Whirlpool Europe prieš Tarybą*, T-314/06, Rink. p. II-5005, 116 punktą).

160 Kaip nurodyta šio sprendimo 136 ir 141 punktuose, pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnio 1 ir 3 dalyse nereikalaujama, kad importuotas pakeistas produktas vėl taptų nagrinėjamuoju produktu ar kad įmonės, dėl kurių vyksta procedūra dėl priemonių vengimo, būtų anksčiau importavusios pirminiais muitais apmokestinamus produktus. Taigi Taryba neprivalėjo pasisakyti dėl tokių ieškovės argumentų.

161 Antra, dėl mišinių $\leq$ B20 importo ekonominių paaiškinimų reikia pažymėti, kad kritikuodama ginčijamus reglamentus ieškovė siekia užginčyti Tarybos išvados šiuo klausimu, pateiktos ginčijamo antisubsidijų reglamento 70, 71 ir 76 konstatuojamosiose dalyse ir ginčijamo antidempingo reglamento 75, 76 ir 81 konstatuojamosiose dalyse, pagrįstumą, o ne nepakankamus šių paaiškinimų motyvus. Todėl ieškovės argumentą reikia atmesti.

162 Trečia, dėl pirminių muitų taikymo išplėtimo, apimant mišinius $\leq$ B20, kurie anksčiau nebuvo įtraukti į pirminių reglamentų taikymo sritį, Taryba ginčijamo antisubsidijų reglamento 55 ir 56 konstatuojamosiose dalyse ir ginčijamo antidempingo reglamento 60 ir 61 konstatuojamosiose dalyse priminė argumentus, kuriuos *National Biodiesel Board (NBB)*, atstovavusi Jungtinių Valstijų biodyzelino pramonei, ir kitos suinteresuotos šalys nurodė dėl šio neįtraukimo. Atsakydama į šiuos argumentus Taryba ginčijamo antisubsidijų reglamento 57–59 konstatuojamosiose dalyse ir ginčijamo antidempingo reglamento 62–64 konstatuojamosiose dalyse nurodė, kad šioje byloje buvo pakankamai įrodymų, „iš pirmo žvilgsnio [rodančių], kad buvo vengimas“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 13 straipsnio 1 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 23 straipsnį. Taryba taip pat nurodė, kad šiose nuostatose numatyta procedūra nekeičia nagrinėjamojo produkto ar panašaus produkto apibrėžties. Ginčijamo antisubsidijų reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje ir ginčijamo antidempingo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje Taryba paaiškino, kodėl ji nusprendė, kad mišiniai $\leq$ B20 gali būti laikomi „nežymiu nagrinėjamojo produkto pakeitimu“, kuriam gali būti taikoma procedūra dėl priemonių vengimo.

163 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, toks motyvavimas nėra nepakankamas.

- 164 Ketvirta, dėl dempingo nustatymo būdo motyvų, į kuriuos ieškovė atkreipė dėmesį per posėdį, pirmiausia reikia priminti, kad nemotyvavimas ar nepakankamas motyvavimas yra viešosios tvarkos pagrindai, kuriuos Sąjungos teismas gali ir netgi turi išnagrinėti savo iniciatyva (pagal analogiją žr. 1997 m. vasario 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Daffix*, C-166/95 P, Rink. p. I-983, 24 punktą). Iš to išplaukia, kad ieškovės argumentas negali būti atmestas dėl to, kad buvo pateiktas per vėlai.
- 165 Reikia pažymėti, jog Taryba ginčijamo antidempingo reglamento 79 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad „vadovaujantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nagrinėta, ar yra įrodymų, kad atsižvelgiant į per pirminį tyrimą nustatytą normaliąją vertę yra vykdomas dempingas“ ir kad „palyginus vidutinę svertinę normaliąją vertę ir vidutinę svertinę eksporto kainą nustatyta, kad vykdytas dempingas“.
- 166 Teisiniu požiūriu toks motyvavimas pakankamai atskleidžia įrodymus, kuriais remiantis nustatytas dempingo egzistavimas.
- 167 Iš to matyti, kad trečiasis ieškovės pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su nediskriminavimo ir gero administravimo principų pažeidimu

- 168 Nurodydama ketvirtąjį ieškinio pagrindą ieškovė pažymi, kad ji besąlygiškai bendradarbiavo per procedūras dėl priemonių vengimo, tačiau jai vis tiek buvo nustatyti tokie patys muitai, kaip ir visoms kitoms nebendradarbiavusioms ar nuo tyrimo pradžios neprisipažinusioms, t. y. šio sprendimo 21 punkte nurodytos trečios kategorijos, įmonės. Ieškovė pirminiame tyrime nedalyvavo – tuo metu ji nebuvo biodyzelino eksportuotoja.
- 169 Ieškovė mano, kad, pirma, atsižvelgdama į jos ypatingą situaciją ir remdamasi diskriminacijos draudimo principu Taryba turėjo jai nustatyti tokius muitus, kokie buvo taikomi per pirminį tyrimą bendradarbiavusioms, tačiau neatrinktoms bendrovėms, išvardytoms prie pirminių reglamentų pridėtame sąraše, t. y. priklausančioms šio sprendimo 20 punkte nurodytai antrai įmonių kategorijai. Ieškovė mano, kad jos situacija panaši į šių įmonių.
- 170 Antra, ieškovė tvirtina, kad informacijos, kurią ji pateikė per procedūras dėl priemonių vengimo, turėjo pakakti, kad jai būtų taikomas individualus režimas. Pagal gero administravimo principą prieš savavališkai nustatydama priemones bendrovėms, kurios nebuvo įtrauktos į pirminį tyrimą, Taryba turėjo jas įvertinti individualiai, o ne nagrinėti, koks buvo šių bendrovių dempingo skirtumas ir ar jis iš viso buvo. Atsiliepime į EBB įstojimo į bylą paaiškinimą ieškovė nurodo, kad Komisija jai leido suprasti, jog nemano, kad ieškovės eksportas yra priemonių vengimas. Tačiau pastarasis teiginys nėra aiškiai priskirtas prie argumentų, kuriais grindžiamas gero administravimo principo pažeidimas, ir iš šio teiginio nedaroma jokių išvadų.
- 171 Taryba, palaikoma Komisijos, mano, kad ieškovės argumentai yra nereikšmingi.
- 172 Pirma, dėl kaltinimo, kad buvo pažeistas diskriminacijos draudimo principas, reikia konstatuoti, kad, kaip nurodo Taryba, ieškovė nėra tokioje pačioje situacijoje, kaip per pirminį tyrimą bendradarbiavusios, tačiau neatrinktos bendrovės. Nors ieškovė bendradarbiavo su Sąjungos institucijomis per procedūras dėl priemonių vengimo, savo importu ji vengė taikyti pirminius muitus. Priešingai nei klasikinės antidempingo ar antisubsidijų procedūros, kurios gali baigtis mažesnių muitų nustatymu bendradarbiavusioms įmonėms, per procedūras dėl priemonių vengimo nenustatomi jokie muitai, o tik išplečiamas pirminių muitų taikymas atvejams, kai buvo vengiama šių muitų.

- 173 Nagrinėjamu atveju muitai, kurie būtų taikomi ieškovei, jei ji nebūtų vengusi nagrinėjamų priemonių, iš principo būtų buvę tokie, kokie taikyti visoms kitoms įmonėms, nebent prieš pradėdama importuoti mišinius > B20 ji, kaip nauja eksportuotoja, būtų prašiusi taikyti individualų režimą pagal pagrindinio antidempingo reglamento 11 straipsnio 4 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 20 straipsnį ir šis prašymas būtų buvęs patenkinamas.
- 174 Tokiomis aplinkybėmis nustatydamas ieškovei likutinius muitų dydžius, taikomus visoms kitoms nebendradarbiavusioms ar neprisipažinusioms per pirminį tyrimą įmonėms, Taryba nepažeidė diskriminacijos draudimo principo.
- 175 Be to, reikia pažymėti, kad ieškovei taikyti likutiniai muitų dydžiai, nors ir dideli, nustatyti įvertinus aukštą įmonių bendradarbiavimo per pirminį tyrimą lygį (81 %) (žr. šio sprendimo 21 punktą).
- 176 Antra, dėl kaltinimo, kad nepritaikius ieškovei individualaus režimo buvo pažeistas gero administravimo principas, reikia pažymėti, kad tokio režimo neįmanoma taikyti per procedūrą dėl priemonių vengimo. Iš tikrųjų, kaip nurodyta šio sprendimo 172 punkte, šiomis procedūromis siekiama išplėsti Tarybos reglamente nustatytų muitų, kurių ir buvo vengiama, taikymą atitinkamam importui, tačiau per šias procedūras nenustatomi nauji muitai, apskaičiuojami remiantis priemonių vengusių ūkio subjektų importuotų produktų dempingo skirtumu ir (arba) subsidijų dydžiu bei žala. Be to, ieškovei, kaip naujai eksportuotojai, nebuvo galima suteikti individualaus režimo dėl šio sprendimo 105 punkte nurodytų priežasčių.
- 177 Reikia pridurti, kad tai, jog ieškovė nedalyvavo pirminiame tyrime, nes tuo metu ji dar neimportavo biodyzelino į Sąjungą, nėra pagrindas taikyti išimtinį individualų režimą remiantis gero administravimo principu. Kaip nurodyta šio sprendimo 141 punkte, pagrindiniai antidempingo ir antisubsidijų reglamentai nereikalauja, kad įmonės, kurioms taikoma procedūra dėl priemonių vengimo, prieš tai būtų importavusios pirminiais muitais apmokestinamus produktus. Tokiomis aplinkybėmis, kaip nurodo Komisija, nėra nieko ypatingo, kad gamintojui ar importuotojui, kuris nebuvo nurodytas pirminiuose reglamentuose, būtų taikomi po procedūros dėl priemonių vengimo išplėsti muitai. Tokiu atveju taikomi išplėsti muitai atitinka pirminiuose reglamentuose nustatytus likutinius muitus.
- 178 Todėl ieškovės kaltinimas, kad nesuteikus jai individualaus režimo buvo pažeistas gero administravimo principas, yra nepagrįstas.
- 179 Iš viso to, kas buvo išdėstyta, matyti, jog kadangi ir ketvirtasis ieškovės ieškinio pagrindas atmestinas, turi būti atmestas ir visas ieškinys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 180 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.
- 181 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti Tarybos ir EBB bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.
- 182 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. ***BP Products North America Inc.* padengia savo, Europos Sąjungos Tarybos ir *European Biodiesel Board (EBB)* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
3. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Dehousse

van der Woude

Paskelbta 2014 m. sausio 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas	2
Ginčo aplinkybės	3
Pirminės procedūros	3
Procedūros dėl priemonių vengimo	6
Procesas ir šalių reikalavimai	9
Dėl teisės	10
1. Dėl priimtinumą	10
2. Dėl esmės	12
Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinių antidempingo ir antisubsidijų reglamentų bei teisinio saugumo principo pažeidimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais per procedūras dėl priemonių vengimo, išplečiant pirminių muitų taikymą	13
Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su skirtumais tarp mišinių > B20 ir mišinių ≤ B20 ir su pastarųjų mišinių neįtraukimu į pirminius reglamentus	13
– Dėl mišinių B20 ir > B20 pagrindinių savybių	?16
– Dėl aiškaus mišinių B20 pašalinimo iš pirminių reglamentų taikymo srities	?18
– Dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais	18
Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su nagrinėjamojo produkto nepakeitimu	18
Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo akivaizdžiomis su ieškove susijusių faktinių aplinkybių vertinimo klaidomis	19

Dėl antrojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su galimybės transformuoti mišinius B20, kad jie vėl taptų mišiniais > B20, nebuvimu	20
Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su prekybos pokyčio nebuvimu	20
Dėl antrojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su ieškovės pateiktų ekonominių paaiškinimų vertinimu	20
Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti nesilaikymu	21
Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su nediskriminavimo ir gero administravimo principų pažeidimu	23
Dėl bylinėjimosi išlaidų	24